

Transcripció del programa n° 5

Això és LLETRES BONES, us parla en Jordi i un cop més us donem la benvinguda a aquest programa, que vol apropiat-vos l'Evangelí de Jesu-Crist, el Fill de Déu.

En aquesta ocasió us proposem la lectura d'un dels relats que trobem a la Bíblia sobre la crucifixió i mort del Senyor Jesús a la creu. Aquests relats sobre l'esdeveniment en si es troben en cadascun dels quatre escrits anomenats "Evangelis".

Aprofitem per a comentar que aquests Evangelis van ésser escrits respectivament per Mateu, Marc, Lluc i Joan, i cadascun d'ells ens narra la vida del Senyor Jesús en aquest món, des del seu naixement fins a la seva mort, resurrecció i ascensió de nou al cel; alhora, cada Evangelí fa èmfasi sobre aspectes diferents de la mateixa persona i de la seva obra: l'Evangelí de Mateu es fixa en el Senyor Jesús com Rei, el de Marc com servent, el de Lluc com Fill de l'Home i el de Joan com Fill de Déu.

El mot "evangelí" ve de la paraula composta grega *eu-angelion* (ευαγγέλιον), que significa literalment «bones notícies». Es fa servir també per a referir-se al missatge de la salvació que Déu ens ofereix mitjançant el Seu Fill Jesús.

Però tornem al tema que volem tractar avui; com hem dit, ens disposem a llegir el relat de la crucifixió del Senyor Jesús. I perquè? Perquè en la seva mort a la creu rau el fonament de la nostra salvació, del perdó dels nostres pecats per part de Déu.

Llegim-ho ara com se'ns presenta a l'Evangelí de Joan, i parlarem a continuació del que representa el sacrifici del Senyor Jesús per a nosaltres.

Anem, doncs, al capítol dinou de l'Evangelí de Joan, i comencem al verset disset. Diu així:

^{19:17} I, portant la seva creu, sortí cap a l'indret anomenat Lloc del Crani, que en hebreu es diu Gòlgota,

^{19:18} on el van crucificar, i amb ell uns altres dos, un a cada costat i Jesús al mig.

^{19:19} I Pilat va escriure també un rètol, i el va posar sobre la creu. La inscripció era: Jesús el Natzarè, el Rei dels jueus.

^{19:20} Aquest rètol, doncs, el van llegir molts dels jueus, perquè el lloc on Jesús fou crucificat era prop de la ciutat, i era escrit en hebreu, en grec i en llatí.

^{19:21} Llavors els principals sacerdots dels jueus deien a Pilat: No escriguis: El Rei dels jueus; sinó que, ell va dir: Sóc Rei dels jueus.

^{19:22} Pilat respongué: El que he escrit, he escrit.

^{19:23} Llavors quan els soldats hagueren crucificat Jesús, van prendre els seus vestits i en van fer quatre parts, una part per a cada soldat, i també la túnica. Però la túnica era sense costura, teixida d'una peça de dalt a baix.

- 19:24 Per això es van dir entre ells: No l'esquincem, sinó sortegem-la, a veure de qui serà, a fi que es complís l'Escriptura que diu: Es repartiren els meus vestits, i es jugaren a la sort la meva roba. Això, doncs, és el que van fer els soldats.
- 19:25 I vora la creu de Jesús s'estaven la seva mare i la germana de la seva mare, Maria de Cleofàs, i Maria Magdalena.
- 19:26 I Jesús, en veure la seva mare, i al seu costat el deixeble que ell estimava, diu a la seva mare: Dona, heus aquí el teu fill.
- 19:27 Després diu al deixeble: Heus aquí la teva mare. I des d'aleshores el deixeble la va rebre a casa seva.
- 19:28 Després d'això, sabent Jesús que ja s'havien complert totes les coses, a fi que es complís l'Escriptura, diu: Tinc set.
- 19:29 *Allà* doncs hi havia una gerra plena de vinagre; i van xopar una esponja amb vinagre, i la van lligar en un hisop, i la van atansar a la seva boca.
- 19:30 Quan, doncs, Jesús hagué pres el vinagre, va dir: S'ha complert! I inclinant el cap, lliurà l'esperit.
- 19:31 Com que era la Preparació, a fi que els cossos no restessin sobre la creu durant el dissabte —perquè aquell dissabte era una gran diada—, els jueus van demanar a Pilat que els trenquessin les cames i els traguessin.
- 19:32 Llavors hi anaren els soldats, i van trencar les cames del primer i de l'altre que havia estat crucificat amb ell.
- 19:33 Però en arribar a Jesús, com que van veure que ja era mort, no li van trencar les cames,
- 19:34 sinó que un dels soldats li va travessar el costat amb una llança, i de seguit en sortí sang i aigua.
- 19:35 I el qui ho ha vist n'ha donat testimoni, i el seu testimoni és autèntic, i ell sap que diu la veritat a fi que vosaltres cregueu.

D'aquest text que hem llegit ens fixarem en tres porcions en concret.

Al principi hem llegit: «I, portant la seva creu, sortí cap a l'indret anomenat Lloc del Crani».

«...portant la seva creu...»; en les execucions romanes per crucifixió, era habitual que els condemnats carreguessin cadascú amb la pròpia creu des del lloc on eren presos o condemnats fins a l'indret de l'execució. Tanmateix, aquest esment particular que se'n fa aquí ens parla de com el Senyor Jesús va assumir aquest lloc de condemna, com es va fer seu el lloc de reu, voluntàriament. I perquè? Va acceptar ocupar aquesta posició, malgrat no merèixer-la de cap de les maneres, per a rebre sobre si mateix la condemna justa de Déu pels nostres pecats. Va ocupar el nostre lloc davant la justícia santa de Déu i va rebre el càstig que ens pertocaria a nosaltres per a deslliurar-nos-en. En altres paraules, va ser el nostre substitut en el judici.

En el mateix Evangeli de Joan, al capítol deu i versets disset i divuit, el Senyor Jesús mateix ja ho va anunciar a l'avançada:

10:17 Per això el Pare m'estima, perquè jo poso la meva vida per tornar-la a prendre.

10:18 Ningú no me la pren, sinó que jo mateix la poso. Tinc potestat de posar-la, i tinc potestat de tornar-la a agafar. Aquest és el manament que he rebut del meu Pare.

Els escrits profètics d'Isaïes també n'havien parlat per endavant; en el capítol cinquantes, als versets cinc a set, llegim així:

53:5 Però ell ha estat ferit per les nostres transgressions, ha estat esclafat per les nostres iniquitats: el càstig de la nostra pau *caigué* sobre ell, i per la seva nafra nosaltres hem estat guarits.

53:6 Tots nosaltres ens vam esgarriar com ovelles, cada u es va girar al seu propi camí: però Jahveh va fer recaure sobre ell la iniquitat de tots nosaltres.

53:7 Fou maltractat, i ell fou afligit, però no obrí la seva boca: com una ovella fou dut a l'escorxador, i com un anyell mut davant dels seus esquiladors, i no obrí la seva boca.

Ho corroboren altres textos de la Bíblia, tot i anunciant aquest missatge de salvació de part de Déu. A la carta als Gàlates, al primer capítol i als versets tres i quatre diu:

1:3 ...el nostre Senyor Jesu-Crist,

1:4 que es donà ell mateix pels nostres pecats, a fi d'alliberar-nos d'aquest segle actual dolent, segons la voluntat del Déu i Pare nostre,...

Al segon capítol de la mateixa carta, al verset vint hi podem llegir:

2:20 ...el Fill de Déu, que em va estimar i es va lliurar ell mateix per mi.

Arribats aquí i abans de continuar, permet-me, benivolgut oient, que t'adreci una pregunta: romandràs indiferent a aquest amor de Déu? No et commou aquest sacrifici de Jesús, el Fill de Déu, a la creu, que va fer per a oferir-te el perdó i la salvació dels teus pecats?

Continuem comentant aquesta lectura, i apropem-nos a la conclusió del relat. Als versets vint-i-vuit a trenta llegíem així:

19:28 Després d'això, sabent Jesús que ja s'havien complert totes les coses, a fi que es complís l'Escriptura, diu: Tinc set.

19:29 *Allà* doncs hi havia una gerra plena de vinagre; i van xopar una esponja amb vinagre, i la van lligar en un hisop, i la van atansar a la seva boca.

19:30 Quan, doncs, Jesús hagué pres el vinagre, va dir: S'ha complert! I inclinant el cap, lliurà l'esperit.

És el moment de la seva mort. Una mort no accidental ni fortuïta, com hem llegit abans, sinó amb un propòsit ben clar de benedicció per a nosaltres. A la carta als Romans, al capítol cinc i versets sis a vuit, ho explica inequívocament:

- ^{5:6} Perquè Crist, quan nosaltres encara érem febles, en el temps determinat, va morir pels impius.
- ^{5:7} Perquè difícilment algú moriria per un just, encara que algú potser gosaria morir per un de bo;
- ^{5:8} però Déu demostra el seu amor per nosaltres en el fet que, essent nosaltres encara pecadors, Crist va morir per nosaltres.

Just abans d'expirar, el Senyor Jesús exclama les paraules «S'ha complert!» Amb el seu sacrifici, amb la seva mort a la creu s'acompleix l'obra de salvació i s'estableix el fonament per al perdó dels pecats. Déu ofereix ara —i garanteix— amb justícia el perdó a tot el qui cregui en el seu Fill Jesús.

A la carta als Romans, al capítol sis i al verset vint-i-tres diu:

- ^{6:23} Perquè la paga del pecat *és* la mort, però el do de Déu *és* la vida eterna en Crist-Jesús, Senyor nostre.

I a la primera carta de Joan, al capítol cinc i al verset onze llegim:

- ^{5:11} I aquest és el testimoni: Déu ens ha donat vida eterna, i aquesta vida és en el seu Fill.

Finalment, l'escena de la seva mort culmina amb un altre fet capital que els darrers versets de la nostra lectura descriuen. Els repassem; són els versets que van del trenta-u al trenta-cinc:

- ^{19:31} Com que era la Preparació, a fi que els cossos no restessin sobre la creu durant el dissabte —perquè aquell dissabte era una gran diada—, els jueus van demanar a Pilat que els trenquessin les cames i els traguessin.
- ^{19:32} Llavors hi anaren els soldats, i van trencar les cames del primer i de l'altre que havia estat crucificat amb ell.
- ^{19:33} Però en arribar a Jesús, com que van veure que ja era mort, no li van trencar les cames,
- ^{19:34} sinó que un dels soldats li va travessar el costat amb una llança, i de seguit en sortí sang i aigua.
- ^{19:35} I el qui ho ha vist n'ha donat testimoni, i el seu testimoni és autèntic, i ell sap que diu la veritat a fi que vosaltres cregueu.

Parlem d'aquest fet. Normalment, en les execucions romanes a la creu, es deixava als reus penjats fins que morissin —formava part d'aquest cruel turment; això podia durar diversos dies. Aquella ocasió, però, es donava en una circumstància especial, just abans d'una festa molt important dels jueus. No convenia que els cossos dels moribunds romanguessin exposats a les creus durant les celebracions, i per això els principals dels jueus van demanar al governador romà que s'acceleressin les execucions —trencant-los les cames— i es retiressin els cossos. Ara bé, es van trobar amb què Jesús ja era mort, de manera que no li van trencar les cames; tanmateix, un dels soldats romans el va travessar amb una llança —potser pretenia assegurar-se de què fos mort— i això va causar l'efusió

de la seva sang. I aquest és el fet capital, perquè aquest vessament de la sang del Senyor Jesús, de nou, no fou ni accidental ni imprevist, sinó part essencial del seu sacrifici pel nostre pecat.

A la carta als Hebreus, al capítol nou i al verset vint-i-dos diu:

9:22 ...i sense vessament de sang no hi ha remissió.

I a la primera carta de Joan, al primer capítol i verset set s'hi declara:

1:7 ...i la sang de Jesu-Crist, el seu Fill, ens neteja de tot pecat.

L'apòstol Pere, a la seva primera carta, al primer capítol i als versets divuit al vint, ho explica de la següent manera:

1:18 ...sabent que no és pas amb coses corruptibles, amb plata o amb or, que heu estat redimits de la vostra buida manera de viure heretada dels vostres pares,
1:19 sinó amb la sang preciosa de Crist, con d'un anyell irrepreensible i sense taca,
1:20 preordinat abans de la fundació del món, però manifestat en els darrers temps per causa de vosaltres,...

Fem ara un repàs; considerem els aspectes de la mort del Senyor Jesús a la creu que se'ns manifesten en el relat que hem llegit i en els altres textos bíblics que hem esmentat:

- Jesús, el Crist, es va lliurar voluntàriament a la mort de la creu.
- Ho va fer per amor a nosaltres.
- Ho va fer prenent el nostre lloc de pecadors davant la justícia santa de Déu.
- Va morir i va vessar la seva sang pels nostres pecats.
- És a dir, va rebre sobre si mateix el càstig pels nostres pecats, en lloc nostre, per a què Déu ens pugui perdonar.
- Tot això va ser pel disseny de Déu, no per accident ni de manera imprevista; Déu va establir aquest pla de salvació, pensant en nosaltres ja abans de la nostra pròpia existència.

Ara Déu ens ofereix el seu perdó, posa davant nostre aquesta salvació gratuïta per a què ens n'apropriem lliurement. Al mateix Evangeli de Joan, al tercer capítol i al verset setze, s'exposa de manera breu i alhora exhaustiva aquest oferiment, parlant de la seva motivació i del preu, del sacrifici que va significar per a Déu:

3:16 Perquè Déu estimà tant el món, que donà el seu Fill Unigènit a fi que tot el qui creu en ell no es perdi, sinó que tingui vida eterna.

Reconcilieu-vos, doncs, amb Déu, acceptant el seu amor i el sacrifici del seu Fill estimat.

Us agraïm que hàgiu escoltat aquest programa. A la nostra pàgina web, www.lletresbones.net, hi podeu trobar la transcripció, si ho desitgeu.

També hi podeu llegir en línia la Bíblia en català, i obtenir una còpia en format PDF de l'Evangeli de Joan.

Aquests serveis són lliures i no heu de inscriure-us ni facilitar cap dada personal.

Si us voleu posar en contacte amb nosaltres, o si voleu que us enviem una còpia impresa de l'Evangeli de Joan, podeu escriure'ns a l'adreça de correu electrònic bustia@lletresbones.net. Tot sense cap cost ni compromís, i en cap cas no fem cap tipus de seguiment no desitjat ni mantenim cap correspondència no sol·licitada.

Esperem retrobar-vos en un altre programa de «lletres bones».

